

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Praecipitatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

cepta sua quando opus est faciant.

PRÆCIPITATIO.

P RÆCIPITATIO, peccatū est: quando quis non consideratis considerandis, sed per impetum voluntatis, vel passionis, fertur ad agendum, ad instar illius, qui se corporaliter de alto præcipitat: quod ad imprudentiā pertinet, mortaleq; peccatum est quando est multum perniciosa secundum materiam necessariam, aliās veniale. De hoc vitio, Tho. secunda secundæ. q. 53. a. 1. iudica de hoc, sicut de vitio prudentiæ opposito.

PRETIVM.

P R E T I V M rerum venalium, non consistit in indivisibili, ita ut qui non solvit illud pūctualiter, cōtra iustitiam agat, sed habet latitudinē quandam, ita quod addēdo, vel minuendo aliquid minimum, non tollitur iustitiæ æqualitas: secundum Tho. secunda secundæ. q. 77. suprà, Emere. §. 2.

PRÆDICARE.

PRÆDICARE nullus debet, nisi officium prælationis habeat, vel ex autoritate habentis prælationem. Unde ad Ro. 10. c. dicitur, quomodo prædicabunt nisi mittantur. quantæcūque ergo scientiæ, & sanctitatis sit, prædicare non debet, nisi à Deo missus: secundum Thom. q. 12. quod probare debet, sicut Moyses aliquo miraculo probavit, aliter contrafaciens, mortaliter videtur peccare, cum possit excommunicari. de hære. c. excommunicamus. el. 1. idem tenet Panor. in c. sicut. de hære. Idem concludit diuus Thom. 3. part. q. 71. a. fin.

V I D E N T V R etiā mortaliter peccare prædicatores, si in peccato mortali incōtūti prædicent, cōtra illud Psal. Peccatori dixit Deus, quare autem tu enarras iustitias meas? & c. Sic enim iniuriam facit prædicationis officio, a Christo instituto, & maximè, quando quis sic indignè prædicat, abutens prædicatione tanquam declamatione. secundum Caiet. ibi suprà. Si autem sit indignus, vellet nihilominus esse dignus, & mundus ad prædicandum, licet humana fragilitate sit indignus,

non videtur mortaliter peccare: secundum Caieta. suprà, quia prædicare non est actus alicuius sacramenti. suprà, Correctio. §. 10.

PRÆDICATOR, dicens mendacium, siue contra doctrinam fidei, siue bonorum morum, siue de gestis sanctorum, aut miraculis, vel prophetiæ, siue de quibuscunq; alijs, quæ ad instuendum, docendum, persuadendū, monendumque auditorem, tanquam verbum Dei pertinet, mortaliter peccat: quia quantum in se est, evacuat universam ecclesiæ autoritatē, & Christi fidem per officium prædicationis originatam. Si dubium pro certo asserat, per eandem rationem mortaliter peccat. Quod si prædicando dicat aliqua impertinentia ad prædicationem, ut iocosa, non peccat mortaliter mentiendo, nisi ratione scandali. suprà, Mendacium. §. 3.

PRÆDICANTES quæstiones speculativas, leges civiles, poetas Latinos, vel vulgares Philosophos, Romanorum gesta, & similia, non vilia, qui hoc videtur esse officij prædicationis abusus, cum dicat Christus, Prædicare Evangelium. Idem si multum in hoc excedunt, gravissimè peccant: secundum Caieta. suprà adulterantes verbum Christi. Credo tamen quædam hoc faciunt non principali intentione, sed ad maiorem declarationem eorū, quæ habent prædicare, quod non peccent, maximè mortaliter: quia totum dicitur Evangelium, quod ad declarationem Evangelij assumitur, sicut & Doctores assumunt dicta Philosophorum, & Augu. & Hiero. aliquando allegauere dicta Poëtarum, & alij. c. turbar. d. 37. non ad pompam, sed utilitatem. sed de his intellige, quod peccat, qui per totam prædicationem in huiusmodi versantur: ut appareant, & ad fructum animarum non attendunt quod est contra intentionem officij prædicationis.

PRÆDICATOR habens inordinatum affectum siue ad temporale luctum, siue ad humanam laudem, adeo quod hæc est vltimus finis eius, vel peccat.